

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.53. Stephanus Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

Sæcul. VIII. verant, cum quibusdam Militiæ & Eccle-
 A. C. 768. siæ præcipuis viris mensæ accubuit.

§. LIII.

Stephanus Papa.

Eodem die Romam perveniens Christophorus, ubi hanc Electionem comperit, ira accensus coram toto populo juravit, se Urbe non egressurum, priusquam Philippus e Palatio Lateranensi fuisset expulsus. Gratiose protinus hæc imperata faciente Philippus modestissime ad suum Monasterium reversus est.

Altero die Lunæ, prima Augusti, Christophorus Episcopus, Clericorum præcipuos, Militiæ Duces, milites, cives, totumque populum Romanum convocavit, unoque consensu statuerunt, Stephanum Siculum, Olivi filium, in Petri Cathedram esse evehendum, Virum in Divinis Scripturis eruditum in Traditionibus Ecclesiasticis versatum, earumque observantissimum. (*) Eum olim Romam

(*) Hic Stephanus ab illis, qui Stephanum II. subito mortuum numero Pontificum accensent, Quartus dicitur. Quotiescunque vero Scriptores in numero variant, potius ad tempus, quo Papa aliquis sedit, quam ad numerum est attendendum. Ceterum quæ hic de unanimi consensu eligentium, & vita S. Stephani referuntur, notari

mam e Sicilia advectum Gregorius III. Sæcul. VIII.
 Papa in S. Chryfogoni Monasterium a se A. C. 768.
 tunc primum fundatum miserat. Inde
 evocatum Zacharias Papa in Palatio La-
 teranensi Cubiculo suo præfecit. Exin-
 de Presbyterum ordinatum Titulo S. Cæ-
 ciliæ, nihilominus eundem ob vitam ca-
 stissimam in Laterano detinuit. Sed nec
 subsequentes duo Pontifices Stephanus
 & Paulus eum a se avelli passi sunt; sed
 idem Paulo supremo morbo decumben-
 ti ministravit, a lecto ipsius non disce-
 dens, donec Spiritum reddidisset. Pau-
 lo defuncto ad Titularem suam Eccle-
 siam S. Cæciliæ se recepit, unde ad Sum-
 mum Pontificatum evocatus inter populi
 acclamantis plausus in Lateranum de-
 ducitur, & servatis omnibus, quæ Ca-
 nones præscribunt, ordinatur.

Stephano vix dum electo, impii ho-
 mines Theodorum Episcopum, & Con-
 stantini Vicedominum corripunt, ocu-
 los eruunt, linguam exsecant, & in Mo-
 nasterio montis Scauri inclusum, fame
 sitique mori compellunt, miserando eju-
 latu haustum frigidæ rogantem. Passi-
 vum quoque erutis oculis in Monaste-
 rium S. Silvestri detrudunt, & utriusque
 bona

notari possunt propter flagitiosam Notam, quam
 Interpres Protestans infra, ut videbimus, ad-
 jecit.

Sæcul. VIII. bona diripiunt. Constantinus etiam
A. C. 768. comprehensus, equo sella muliebri strato
 impositus, & gravibus ponderibus ad
 pedes ejus alligatis publice ad Monasterium
 Cellas novas abripitur.

Tum Sabbato mane quibusdam Episcopis,
 Presbyteris, & Clericis in Lateranensi
 Basilica Salvatoris congregatis Constantinus
 introducit, & post lectionem Canonum deponitur
 in hunc modum: Maurianus Subdiaconus Orarium
 seu Stolum collo ejus detractam ad ipsius
 pedes projicit, & calceos proscindit.
 Altera die Dominica, septima Augusti
 Stephanus in Ecclesia S. Petri Episcopus
 consecratur, ubi etiam super ambonem
 confessio publica populi Romani, culpam
 suam agnoscentis, quod præsumptionem
 Constantini non prohibuisset, recitata
 est.

Sed necdum improborum furor quievit.
 Nam Gracilis Tribunus Alatri (Campaniæ
 oppidum est) qui Constantini stabat in
 partibus, Romam adductus in carcerem
 detrusus est effossis oculis & lingua
 exsecta. Ipse Constantinus ex Monasterio
 ad Cellas novas abstrahitur, & erutis
 oculis in platea jacens relinquitur.
 Valdepertus Presbyter accusatus, quod
 Christophorum Primicerium meditatus
 fuisset occidere, & Urbem Longobardis
 tradere, ex Ecclesia Dominiæ Nostræ ad
 Marty-

Martyres id est ex Rotunda quo confugere Sæcul. VIII.
 rat extractus, & in horridum antrum de- A. C. 768.
 trusus, oculorum effossione & linguæ
 præcisione vitam finivit. Ita tunc Ro-
 mæ, quæ Dominum nesciebat, viveba-
 tur. Stephanus Papa post suam ordina-
 tionem sine cunctatione Sergium Chri-
 stophori filium, & tunc Ecclesiæ Roma-
 næ Nomenclatorem ad Regem Pipinum
 & Principes filios ipsius misit cum litte-
 ris, quibus rogabat, ut Episcopos Sacræ
 Scripturæ & Canonum scientia insignes
 ad celebrandum in causa Constantini in-
 trusi Concilium mitterent.

§. LIV.

*Pipini obitus. Carolus & Carolo-
 mannus Reges.*

At Sergius, ubi in Franciam pervenit,
 Pipinum Regem vita functum esse
 comperit. Plurima quidem Rex Pipinus
 insignis Pietatis specimina ediderat, sed
 singulare omnino illud est, quod habe-
 mus in Epistola data ad S. Lullum Archi-
 episcopum Moguntinum, in qua jubet ^{ep. 96. inter}
 supplicationibus publicis Gratias Deo a- ^{Bonif.}
 gi, quod fructus terræ uberrimos conces-
 sisset. Conveniens admodum nobis vi-
 detur, inquit, ut quilibet Episcopus in
 sua Diœcesi Litanias (id est procedente
 populo supplicationes publicas) celebret,
 sine jejunio, sed ut laudetur Deus, &
 Hist. Ecclesiast. Tom. X. Z quis-